

Ordføreren (Bækgaard): Ved Lovforslagets første Behandling fik man Indtrykket af, at der fra alle Sider var Velvillie overfor Lovforslaget, og det fandtes betimeligt og ønskeligt, at de Grundtanker, som deri var nedlagt, blev vedtaget som Lov. Udvalgets Arbejde har ogsaa været præget af de samme Synspunkter. Man har været enig om, at der burde rettes noget paa disse Forhold, og om, at de Lempelse, som de gældende Skattelove giver, er utilstrækkelige, men der har, som naturligt er, rejst sig visse Betæneligheder ved at gribe forstyrrende ind i de gældende Skatteregler. Bestræbelserne indenfor Udvalget har da været rettet imod at gøre disse Undtagelsesbestemmelser, som Lovforslaget indeholder, saa enkle og klare som muligt, hvilket har voldt nogen Vanskelighed, da de jo griber ind i mere end een Skattelov. Som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke lykkedes at opnaa fuldstændig Enighed indenfor Udvalget, idet dette har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet stiller et Ændringsforslag under Nr. 1, om hvilket jeg tror, at det, hvis det vedtages, vil give Regler, der betyder en væsentlig Hensyntagen i den ønskede Retning. Det giver ganske vist ikke fuldt saa meget, som det oprindelige Lovforslag tilsigtede, men jeg tror, at det til Gengæld giver saa klare og konsekvente Regler, at der sikkert ikke vil kunne rejses vægtige Indvendinger derimod. Skønt Ændringen kun fremtræder som eet Ændringsforslag, indeholder den dog ikke ubetydelige Forandringer, som jeg nu ganske kort skal omtale.

For det første var i det oprindelige Lovforslag Takst 5 sat som Maksimumsgrænse for Kvaliteten af den Jord, der kunde inddrages under Loven. Denne Grænse foreslaar man nu nedsat til Takst 3, og under Hensyn til den maaske noget ulige Bonitet, der kan være enkelte Steder, navnlig i Hedegnene, begrænses dette yderligere ved, at man ogsaa benytter Grundværdien som en Vejledning, idet det bestemmes, at Jord med en Grundværdi af over 200 Kr. pr. ha ikke kan komme i Betragtning. Man har ment, at Jord indtil Takst 5 mulig hurtigere vil kunne faa Værdi, saaledes at den kan give Udbytte og de nuværende Regler paa dette Omraade i nogen Maade være tilfredsstillende.

For det andet var i det forelagte Lovforslag det Aaremaal, for hvilket Skattefriheden skulde gælde, nemlig 60 Aar, tænkt at skulle regnes successive, efterhaanden som Tilplantningen tog sin Begyndelse. Bestemmelsen skulde altsaa ikke

træde i Kraft paa een Tid for hele Plantagekomplekset. Det har man imidlertid fundet af praktiske Grunde ikke var heldigt, hvorfor man har fraveget det og foreslaar, at Skattefriheden regnes fra Tilplantningens Begyndelse.

2det Stykke i § 1, som angaar de sønderjydske Landsdele, er nødvendigt, fordi man der har en anden Klassesdeling, et andet Udtryk for Jordens Bonitet end i det øvrige Land. Medens vi her har Jorden inddelt i Takster fra 1 til 24, ja, endogsaa fra $\frac{1}{24}$ af, med Takst 24 som Udtryk for den bedste Jord, har de i de sønderjydske Landsdele en Inddeling i 8 Klasser med Klasse 1 som Udtryk for den bedste Jord. Klasse 8 mener vi altsaa i nogen Maade vil svare til Taksterne 1—3 hos os.

3die Stykke, som angaar Skattefritagelse for Kommuneskat, er skilt ud fra 1ste Stykke for ikke at give Anledning til Misforstaaelse. Man maa nemlig her med Udtrykket „Ejendomsskyld“ henvise til en anden Lov, nemlig Ejendomsskyldloven af 1903, end Tilfældet er i det første Stykke, hvor der tales om Skat til Staten. I Lov af 7. August 1922 er Udtrykket Ejendomsskyld jo et bestemt afgrænset Begreb, medens det i Loven af 1903, hvorpaa de amts- og sognekommunale Skatter hviler, har en noget videre Betydning. Af begge disse Stykker vil det fremgaa, at Skatten af Grundværdien vil blive bevaret, baade til Stat, Amt, By- og Sognekommuner i samme Udstrækning, som de nugældende Skattelove hjemler. Jeg vil derfor med Hensyn til Henvisningerne til disse Love baade i Slutningen af § 1, 1ste Stykke, og i § 2, sidste Stykke, gøre opmærksom paa, at disse Loves Fritagelsesbestemmelser ogsaa for Grundskyld i en vis Aarrække dels som Ret, dels som Bevilling efter Udvalgets Opfattelse ikke berøres af denne Lov, men at de Fritagelsesbestemmelser, som der findes, bibeholder deres Gyldighed. Formaalet med Henvisningen til Loven af 7. August 1922 er altsaa et dobbelt; den skal dels henvise til, hvad Begrebet Ejendomsskyld omfatter — det vil ses af §§ 5 og 6 i den Lov —, dels betyder den, at de Fritagelsesbestemmelser, som der findes, vedblivende er gældende.

Hvad sidste Paragrafs Bestemmelser om Lovens Ikrafttræden angaar, er det fundet nødvendigt at udtrykke det saaledes, at Loven vil træde i Kraft ved næste Skatteaars Begyndelse, idet Skatteaaret ikke falder sammen for Statsskat-